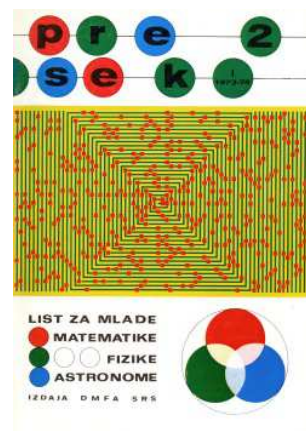

Anekdota o Plemlju

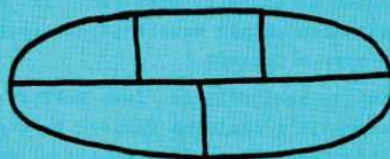
LETNIK 1, ŠTEVILKA 2, 1973-74

→ Tudi pred natanko 50 leti so naši predhodniki jesensko številko revije Presek posvetili profesorju Josipu Plemlju. Tedaj so seveda obeleževali 100-letnico njegovega rojstva in bržkone je tudi revija Presek prav zaradi tega v letu 1973 ugledala luč sveta. Daljšemu uvodniku, ki ga je napisal gimnazijski profesor in nekdanji Plemljevi študent Marjan Vagaja (1932-2019), je dve anekdoti o profesorju Plemlju dodal še njegov doktorand prof. dr. Ivan Vidav, ki je na Univerzi v Ljubljani veljal za Plemljevega naslednika in je po drugi svetovni vojni vzgojil številne generacije matematikov. Obe anekdoti sta seveda matematični – bralcem v izziv takrat in morda še danes.

Takoj po opravljenem doktoratu leta 1898 je Plemelj dobil službo v uradu za merjenja na Dunaju. Pred novim letom so ga tamkajšnje uradnice prosile, naj jim pove kakšno zanimivo matematično uganko, da si bodo z njo krajšale čas med prazniki. Plemelj jim je povedal tole nalogo: Lik na sliki je treba narisati s tremi potezami, seveda brez prekrivanja. Naslednje leto je dobil stipendijo za nadaljnji študij in odpotoval v Berlin. Na nalogo je popolnoma pozabil. Nekoč ga je tam obiskal prijatelj z Dunaja. Preden se je poslovil, mu je povedal, da so mu uradnice iz urada za merjenja naročile, naj ne pozabi Plemlja vprašati

za rešitev naloge. Same so se z nalogo zelo dolgo trudile, pa se jim ni in ni posrečilo najti rešitve. "Nič čudnega, da je niso znale rešiti," je odgovoril Plemelj. "Naloga sploh ni rešljiva. Lik se ne da narisati samo s tremi potezami, temveč najmanj s štirimi". Prijatelj se je od srca nasmejal Plemljevi potegavščini. Bralec pa naj premisli, zakaj naloga ni rešljiva.

Ivan Vidav